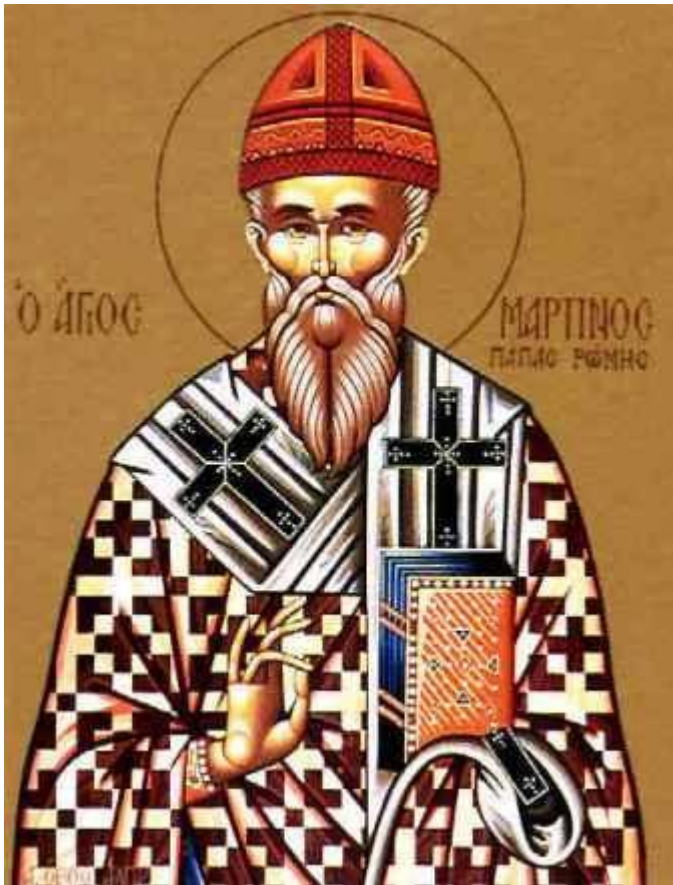

Όσιος Μαρτίνος: Η αυτοκτονία οφείλεται σε δαιμόνιο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ο Όσιος Μαρτίνος

Θαύμα Οσίου Μαρτίνου Επισκόπου Φραγκιάς όντας εν ζωή - Το δαιμόνιο της αυτοκτονίας.

Ο Άγιος ενώ περνούσε μέσα από την πόλη (ο άγιος ήταν επίσκοπος Κωνσταντίνης της σημερινής Τουρζ της Γαλλίας), βρήκε σε ένα μέρος κάποιον νέο απηγχονισμένο και είπε στους εκεί παρευρισκομένους.

«Τούτο το κακό έγινε συνεργεία του διαβόλου», Και αφού στάθηκε προς την ανατολή, έκανε προσευχή στον Θεό αρκετή ώρα. Έπειτα είπε: «Το πνεύμα το ακάθαρτο και πονηρό, που παρακίνησε τούτον τον νέο να κρεμασθεί στην αγχώνη εν ονόματι του Κυρίου μας Ιησού Χριστού φανερώσου μπροστά σε όλους, για να σε δούμε». Αμέσως με τα λόγια αυτά φανερώθηκε το δαιμόνιο σαν αραπόπουλο, κρατώντας στα χέρια του σχοινί, τα μάτια του ήσαν σαν φωτιά, τα χείλη του μαύρα, τα δόντια του λευκά, τα χέρια του μακριά, τα πόδια του στραβά και η γλώσσα του κρεμασμένη έξω από το στόμα του, σαν του λυσσασμένου σκυλιού.

Τότε του λέγει ο Άγιος: «Πνεύμα ακάθαρτο και πονηρό, ποιά είναι η εργασία σου;»

Εκείνο απάντησε: «Η εργασία μου είναι να παρακινώ τους ανθρώπους σε αυτοκτονία, διότι σε αυτό με διόρισε ο αρχηγός μου ο σατανάς». Λέγει ο Άγιος: «Και για ποιά αιτία παρακίνησες τούτον τον νέον να κρεμασθεί;».

Τότε το δαιμόνιο άρχισε να κατηγορεί τον αυτόχειρα, λέγοντας:

«Αυτός ο άνθρωπος ήταν πρώτα ειδωλολάτρης και υστέρα έγινε Χριστιανός, όμως δεν ζούσε σύμφωνα με τις εντολές που παράλαβε, αλλά έκανε τα κακά του θελήματα, και δεν σκεπτόταν την αιώνια κόλαση. Είχε δοθεί όλως διόλου στις κακίες, βάζοντας με την θέληση του τον λαιμό του κάτω από τον ζυγό της αμαρτίας και αφού πληγώθηκε ολόκληρος από το κεφάλι έως τα πόδια έχασε την ελπίδα της σωτηρίας του. Έτσι βρήκα και εγώ την ευκαιρία και τον παρακίνησα να κρεμασθεί, για να τον έχω μαζί μου στην κόλαση. Διότι αυτός είναι ο δικός μου μεγάλος αγώνας». Τότε ο Άγιος είπε στον δαίμονα: «Δόλιε και φονιά, συ είσαι εχθρός και κατήγορος και συ παρακίνησες τούτον τον δυστυχή να παραδοθεί στο σκοτάδι και στην απώλεια, και τον κατάντησες σε άθλια κατάσταση, τώρα δε τον κατηγορείς, ότι αυτός έγινε αίτιος να κρεμασθεί και όχι συ; Γι αυτό σε προστάζει ο Ιησούς Χριστός, δι' εμού του ταπεινού, να πας να κατοικήσεις στην άκρη της οικουμένης έως ότου έλθει η συντέλεια του κόσμου και να κατεβείς με τους συντρόφους σου στον Άδη, ο όποιος είναι ετοιμασμένος για σας». Και αμέσως ο δαίμονας χάθηκε.

Μετά από αυτά πλησίασε ο Άγιος τον νεκρό και είπε αυτήν την προσευχή:

«Κύριε ο Θεός μου, ο έχων άμετρον συμπάθειαν και πέλαγος ευσπλαγχνίας ανεκδιήγητον, μη παρίδης το πλάσμα των χειρών σου, αλλά ως αγαθός και φιλόανθρωπος επίβλεψον εξ ύψους αγίου σου, και ανάστησον τον νεκρόν τούτον, ίνα δοξάζεται το πανάγιον όνομά σου εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν». Και αμέσως αναστήθηκε ο νεκρός και πέφτοντας στα πόδια του Αγίου είπε:

«Σε ευχαριστώ, Άγιε του Θεού, διότι δεν με άφησες τον αμαρτωλό στον φρικτό και πικρό εκείνο τόπο του Άδου, αλλά σε παρακαλώ οδήγησέ με, για να τύχω της σωτηρίας μου». Τότε ο Άγιος είπε:

«Επειδή, παιδί μου δοκίμασες και είδες το μεγάλο κακό, που προξενούν στον άνθρωπο οι αμαρτίες, γι αυτό άξια μετανόησε, κλάψε για τις αμαρτίες σου, μίσησε αυτές και πάρε απόφαση από σήμερα να απέχεις από κάθε κακό». Αφού κατόπιν του έδωσε τον πρόπονται κανόνα και αφού τον καθοδήγησε πως πρέπει να περνά την ζωή του και να κάνει έργα της μετανοίας τον άφησε να φύγει.

Πηγή: g-titomixelakis.eu